

บันทึก

เรื่อง เงินสินบนและรางวัลกรณีนายอรุณ จารุสวัสดิ์

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยหนังสือที่ สร.๐๔๐๓/๑๐๕๗๓ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๑๒ ความว่า สำนักงาน ก.ต.ภ. ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาเกี่ยวกับกรณีนายอรุณ จารุสวัสดิ์ นำ กระเทียมเข้ามาในราชอาณาจักรโดยมิชอบด้วยกฎหมายว่า ผู้แจ้งความนำจับเพื่อขอรับเงินสินบน และเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการในเรื่องนี้จะพึงมีสิทธิได้รับเงินสินบนและรางวัลตามกฎหมายอย่างไร หรือไม่

กรณีเรื่องนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ได้มีผู้แจ้งความนำจับเพื่อขอรับเงินสินบนต่อ สำนักงาน ก.ต.ภ. ว่า นายอรุณ จารุสวัสดิ์ ได้นำกระเทียมจำนวน ๕๐ ตัน เข้ามาในราชอาณาจักร โดยเรือ Tung Nan เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๐๙ โดยการนำเข้านั้นเป็นการมิชอบด้วยกฎหมาย เพราะใบอนุญาตให้นำเข้าของกระทรวงเศรษฐกิจสิ้นอายุเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๐๙ ขณะแจ้ง ความนำจับเรือ Tung Nan จอดอยู่ที่สันดอนปากน้ำเจ้าพระยา

สำนักงาน ก.ต.ภ. จึงขออายัดกระเทียมรายนี้ต่อกรมศุลกากร และได้สอบถามไปยังกรมการค้าต่างประเทศ ได้รับการยืนยันจากกรมการค้าต่างประเทศว่า ไม่ต่ออายุใบอนุญาตการ นำกระเทียมเข้ามา

โดยที่กระเทียมเป็นของเสียง่าย สำนักงาน ก.ต.ภ. จึงขอให้กรมศุลกากรนำ กระเทียมออกขายทอดตลาดและถือเงินไว้แทนของกลาง และได้เรียกนายอรุณ จารุสวัสดิ์ มาให้ ถ้อยคำ นายอรุณ จารุสวัสดิ์ ยินยอมมอบของกลางให้เป็นของแผ่นดิน โดยขอทำความตกลงระงับ คดีกับกรมศุลกากร กรมศุลกากรจึงนำกระเทียมของกลางออกขายทอดตลาดได้เงิน ๓๔๗,๓๓๗.๐๐ บาท สำนักงาน ก.ต.ภ.ขอให้กรมศุลกากรจ่ายเงินสินบนแก่ผู้แจ้งความนำจับ และจ่ายรางวัลแก่เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการในเรื่องนี้

กรมศุลกากรปฏิเสธไม่จ่ายเงินสินบนและรางวัล โดยอ้างว่าเพราะข้อเท็จจริงคดีนี้ เป็นความผิดเกิดขึ้นเนื่องจากใบอนุญาตนำกระเทียมเข้ามาในราชอาณาจักรสิ้นอายุก่อนวันที่ นำเข้า จึงเป็นความผิดซึ่งตามปกติวิสัยย่อมจะตรวจพบอยู่แล้วตามนัยข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกรม ศุลกากรว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและรางวัล พ.ศ. ๒๕๐๘ และเรื่องนี้กรมศุลกากรได้หารือกับ กระทรวงการคลังแล้ว กระทรวงการคลังเห็นพ้องด้วยกับกรมศุลกากรว่าไม่เข้าเกณฑ์ที่จะจ่ายเงิน สินบนและรางวัลให้ได้

สำนักงาน ก.ต.ภ. ได้โต้แย้งในปัญหาข้อกฎหมายกับปัญหาทางปฏิบัติและความ เป็นธรรม ขอให้กรมศุลกากรพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แต่กรมศุลกากรก็ยังยืนยันปฏิเสธการ จ่ายเงินสินบนและรางวัลให้ บัดนี้ ผู้แจ้งความนำจับได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมและอ้างว่ามี

สิทธิจะได้เงินสินบนตามกฎหมาย เพราะยังข้องใจว่าระเบียบกรมศุลกากรว่าด้วยเงินสินบนและรางวัล พ.ศ. ๒๕๐๘ จะไม่ชอบด้วยกฎหมาย ฉะนั้น เพื่อจัดปัญหาและข้อข้องใจของทุกฝ่าย สำนักงาน ก.ต.ภ. จึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาและวินิจฉัยปัญหานี้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๖) ได้พิจารณาปัญหาเรื่องดังกล่าวข้างต้น โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้แทนกระทรวงการคลังเข้าร่วมชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยแล้ว มีความเห็นว่า ปัญหากฎหมายที่เกิดข้อโต้แย้งและประสงค์จะให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาก็คือ ความในข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกรมศุลกากรว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและรางวัล พ.ศ. ๒๕๐๘ จะขัดต่อมาตรา ๑๐๒ ตรีแห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ หรือไม่

เมื่อได้พิจารณามาตรา ๑๐๒ ตรี แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร ฯ ที่บัญญัติว่า “ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี ในกรณีต่อไปนี้

๑. ความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร หรือของต้องห้าม ต้องกักตักในการนำเข้ามาใน หรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละ ๕๕ จากเงินค่าขายของกลาง แต่กรณีที่ไม่ได้รับของกลาง หรือของกลางไม่อาจจำหน่ายได้ ให้หักจ่ายจากเงินค่าปรับ ส่วนรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละ ๓๐

๒. ความผิดฐานสำแดงเท็จ ให้หักจ่ายเป็นเงินสินบนและรางวัลร้อยละ ๕๕ จากเงินค่าปรับ แต่ในรายที่ไม่มีผู้แจ้งความนำจับ ให้หักจ่ายเป็นเงินรางวัลร้อยละ ๓๐

๓. กรณีที่มีการตรวจเก็บอากรขาด และเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจเงินอากรตรวจพบ เป็นผลให้เรียกอากรเพิ่มเติมได้ ให้จ่ายเงินรางวัลร้อยละ ๑๐ ของเงินอากรที่กรมศุลกากรเรียกเก็บเพิ่มเติมได้” แล้ว

จึงเห็นได้ว่า บทบัญญัติเช่นนั้นให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรที่จะกำหนดระเบียบว่าด้วยการสั่งจ่ายเงินสินบนและรางวัลได้ในสามกรณีเท่านั้น คือความผิดฐานลักลอบหนีศุลกากร หรือของต้องห้าม ต้องกักตักในการนำเข้ามาใน หรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรกรณีหนึ่ง ความผิดฐานสำแดงเท็จกรณีหนึ่ง และการตรวจเก็บอากรขาดโดยเจ้าหน้าที่ผู้สำรวจเงินอากรตรวจพบเป็นผลให้เรียกอากรเพิ่มเติมได้อีกกรณีหนึ่ง ฉะนั้น อธิบดีกรมศุลกากรจึงอาจกำหนดระเบียบเป็นรายละเอียดได้ว่า ในกรณีใดให้จ่ายเงินสินบนและรางวัล และในกรณีใดจะไม่จ่ายเงินสินบนและรางวัล เมื่อเป็นเช่นนี้การที่วรรคหนึ่งของข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกรมศุลกากรว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและรางวัล พ.ศ. ๒๕๐๘ กำหนดว่า “เงินสินบนและรางวัลจะไม่จ่ายให้ในกรณีที่อธิบดีพิจารณาเห็นว่า ความผิดที่เกิดขึ้นเป็นความผิดซึ่งตามปกติวิสัยย่อมจะตรวจพบอยู่แล้ว เช่นเป็นความผิดเกี่ยวกับพิธีการหรือเอกสาร” นั้นจึงไม่เป็นการขัดต่อ ๑. ของมาตรา ๑๐๒ ตรี แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร ฯ แต่ประการใด ส่วนปัญหาว่ากรณีอย่างใดจึงจะถือว่าเป็นความผิดซึ่งตามปกติวิสัยย่อมจะตรวจพบอยู่แล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า เป็นปัญหาข้อเท็จจริงซึ่งไม่

อยู่ในข่ายที่จะพึงพิจารณาให้ความเห็น

อาศัยเหตุผลดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่า ความในข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกรมศุลกากรว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและรางวัล พ.ศ. ๒๕๐๘ ไม่ขัดต่อมาตรา ๑๐๒ ตีแห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๙๗ แต่ประการใด

(ลงชื่อ) ทวี ฤกษ์จำนง

(นายทวี ฤกษ์จำนง)

รองเลขาธิการ ฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๑๒